21/12/2022

Το Χριστουγεννιάτικο μήνυμα του Μητροπολίτη Θηβών

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θηβών και Λεβαδείας

Το μήνυμά του για την εορτή των Χριστουγέννων εξέδωσε ο Μητροπολίτης Θηβών, Λεβαδείας και Αυλίδος κ. Γεώργιος. "Μόνο ο αληθινός Θεός που έγινε άνθρωπος, ένας από εμάς, κοντινός φιλικός και αγαπητός μας, μπορεί να διαλύσει τη σύγχυση και να διώξει τη ζάλη, την απόγνωση και την αβεβαιότητα της σημερινής ανθρώπινης κατάστασης", τόνισε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

"Σήμερα μέσα στον λειτουργικό χρόνο και τη λατρεία της Εκκλησίας μας βιώνουμε και πάλι την ενανθρώπιση του Σωτήρος Χριστού, και ύστερα από τόσους αιώνες ευαγγελισμού και Χριστιανικού κηρύγματος , είμαστε όσο συγχυσμένοι ήταν και οι άνθρωποι πριν τη γέννηση του Χριστού, οι οποίοι είχαν χάσει την πίστη σε αυτά που είχαν θεοποιήσει και λατρέψει και δεν ήξεραν τι άλλο να αναζητήσουν και πού να στραφούν", είπε ο Σεβασμιώτατος και πρόσθεσε:

“Εμείς δεν χρειάζεται να αναζητήσουμε κάτι άλλο. Μόνο ο αληθινός Θεός που έγινε άνθρωπος, ένας από εμάς, κοντινός φιλικός και αγαπητός μας, μπορεί να διαλύσει τη σύγχυση και να διώξει τη ζάλη, την απόγνωση και την αβεβαιότητα της σημερινής ανθρώπινης κατάστασης”.

Στη συνέχεια, ο Σεβασμιώτατος είπε: *“Ας τον πλησιάσουμε, λοιπόν, με **εμπιστοσύνη** και **αγάπη**, αφού πρώτος Εκείνος μας εμπιστεύθηκε και μας αγάπησε. Ας τον πλησιάσουμε με την επίγνωση ότι δεν έμεινε απόμακρος και αποξενωμένος, άσχετος με τα προβλήματα και τα επίγεια βάσανα, αλλά βρίσκεται δίπλα μας, μαζί μας στην σκληρή μας καθημερινότητα”.*

“Ο Χριστός εισχώρησε στην ανθρώπινη ιστορία, αναδέχθηκε όλο το βάρος της αστοχίας μας, όλο τον πόνο και το θάνατο και τα νίκησε. Πού αλλού, λοιπόν, θα στραφούμε; Εκείνος είναι η οδός, η αλήθεια και η ζωή!”, υπογράμμισε.

Παρακάτω το μήνυμα του Μητροπολίτη Θηβών:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ, ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΥΛΙΔΟΣ

Ἀριθμ. Πρωτ.: 955

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2022

Χριστουγεννιάτικο Μήνυμα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θηβῶν, Λεβαδείας καί Αὐλίδος κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ πρός τούς εὐσεβεῖς Χριστιανοὺς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Τότε πού ὁ Χριστός γεννήθηκε σ' αὐτόν τόν κόσμο, ὁ κόσμος ἦταν βυθισμένος σέ πλήρη σύγχυση, θλίψη καί ἀπογοήτευση. Οἱ προβληματισμοί καί οἱ ἀγωνίες τῶν ἀνθρώπων ἦταν ἀνάλογοι μέ τούς σημερινούς. Οἱ ἄνθρωποι εἶχαν χάσει τήν πίστη τους στά εἴδωλα, τίς ψεύτικες θεότητες καί στίς μάταιες ἀναζητήσεις τῆς ἀρχαίας φιλοσοφίας, ὅπως σήμερα ἔχουν πλέον διαψευσθεῖ οἱ μέχρι πρό ὀλίγων δεκαετιῶν δελεαστικές ἰδεολογίες.

Δέν ὑπῆρχαν ἀσφαλῆ θεμέλια γιά νά βασισθεῖ ἡ συλλογική καί προσωπική ζωή τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ πολύαθλος Ἅγιος καί βιβλικός ἥρωας Ἰώβ, πολλούς αἰῶνες πρίν ἀπό τόν Χριστό περιγράφει τήν ἀδιέξοδη τραγωδία τοῦ ἀρχαίου κόσμου:

«Οἱ ἡμέρες μου πέρασαν μέσα σέ κρότους, ναυάγησαν τά σχέδιά μου καί οἱ ἐπιθυμίες τῆς καρδιᾶς μου. Ἐάν ὑπομείνω ὁ ἅδης θά γίνει ἡ μόνιμη κατοικία μου καί τό κρεβάτι μου ἔχει στρωθεῖ μέσα στο σκοτάδι. Τόν θάνατο ἀποκαλῶ πατέρα μου καί μητέρα μου καί ἀδελφή τή σαπίλα. Ποῦ, λοιπόν, εἶναι ἡ ἐλπίδα μου;»

Οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐποχῆς μας μποροῦν νά ἀναφωνήσουν μαζί μέ τόν βασανισμένο Ἰώβ τό ἴδιο ἀκριβῶς πράγμα: *«ἡ ἐλπίδα μου σ' αὐτόν τόν κόσμο ἔχει σβήσει»*.

Ὁ Ἰώβ ἀποτελεῖ εἰκόνα καί προτύπωση μυριάδων ἀνθρώπων, ἴσως καί συλλογικά ὁλόκληρης τῆς ἀνθρωπότητας. Ἔχει χάσει τά πάντα, οἰκογένεια, περιουσία, ὑγεία, κοινωνικούς δεσμούς, ὅλοι καί ὅλα τόν ἔχουν ἐγκαταλείψει.

Ἡ γυναίκα του πού ἐκπροσωπεῖ τήν ἀνθρώπινη λογική τοῦ πρότεινε ἐκεῖ πού ἔφθασε νά βλασφημήσει τό Θεό, καί νά πεθάνει. Ὁ Ἰώβ, ὅμως, παρέμεινε σταθερός στήν πίστη του καί δέν ξεστόμισε λόγο ἀνάρμοστο γιά τό Θεό, μά στάθηκε ἐνώπιον του ὄχι σάν περιδεής οὐτιδανός σκλάβος, ἀλλά μέ τήν ἀξιοπρέπεια πού ἔχει ὁ ἄνθρωπος, ὅταν ζητᾶ ἀπό τό Θεό μιά ἀπάντηση χωρίς τήν ὁποία δέν θά μποροῦσε νά ζήσει.

Στό διάλογο μέ τό Θεό γιά τό βαθύτερο νόημα τῆς ζωῆς, τήν ἀνθρώπινη σοφία καί τήν ἀνεξιχνίαστη θεία δικαιοσύνη ὁ Ἰώβ, ἐνσαρκώνοντας ὅλους τούς ἀπελπισμένους ἐκραύγασε:

«Ποῦ εἶναι ἐκεῖνος πού θά σταθεῖ ἀνάμεσα σέ μένα καί τόν κριτή μου καί θά θέσει τό χέρι του ἐπάνω στόν ὦμο μου καί ἐπάνω στόν ὦμο του;».

Στό ἐρώτημα αὐτό μπορεῖ νά ἀποδοθεῖ ἡ ἀκόλουθη ἑρμηνεία:

«Ποῦ εἶναι ἐκεῖνος πού εἶναι σέ θέση χωρίς νά ντροπιαστεῖ νά βάλει τό χέρι του ἐπάνω σέ μένα, τόν καταφρονημένο ἀπό τό Θεό καί τούς ἀνθρώπους, καί συγχρόνως νά τολμᾶ ν' ἁπλώσει τό χέρι του στόν ὦμο τοῦ Ἁγίου Θεοῦ καί νά μᾶς ἑνώσει, νά μᾶς συμφιλιώσει καί νά δώσει λύση στό ἄλυτο πρόβλημα;»

Προέβλεπε, δηλαδή, ὅτι αὐτό θά ἦταν ἐφικτό μόνο γιά κάποιον πού θά ἦταν ὅμοιος καί τῶν δύο, συγχρόνως καί Θεός καί ἄνθρωπος.

Πέρασαν αἰῶνες καί ἡ προσδοκία τοῦ Ἰώβ, ἡ ἐπλίδα κάθε διαψευσμένου ἀνθρώπου, τελικά ἐκπληρώθηκε.

Ὁ τέλειος Θεός, ἔγινε καί τέλειος ἄνθρωπος, ἔτσι πού νά μπορεῖ νά ἀπλώσει τό χέρι καί πρός τόν Θεό καί τόν ἄνθρωπο καί νά τούς συνενώσει μέσα στό ἴδιο τό πρόσωπό Του, ἐπιτυγχάνοντας τήν συνδιαλλαγή.

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁ μόνος πού μπορεῖ νά μᾶς προσφέρει στό Θεό καί νά μᾶς ἑνώσει σάν φίλους του καί οἰκείους. Ἐκείνη τήν εὐλογημένη βραδιά τῶν Χριστουγέννων ὁ ἀπρόσιτος Θεός ἔγινε προσιτός ἄνθρωπος, εἰσῆλθε στόν κόσμο μας καί τήν ἱστορία μας ἐνδεδυμένος τήν ἀνθρώπινη φύση μέσω τῆς Ἀειπαρθένου Μαρίας. Ἔτσι δέν περιπλανιόμαστε σέ ἀπόμακρους μεταφυσικούς οὐρανούς, δέν προσπαθοῦμε νά βροῦμε τό Θεό σέ ὑπερουράνια ὕψη, οὔτε μάταια ἐπιχειροῦμε νά τόν φθάσουμε ὅπως μέ τό ἐγχείρημα τοῦ πύργου τῆς Βαβέλ. Τώρα πλέον γνωρίζουμε ὅτι ὁ Θεός εἶναι μαζί μας, «ὁ Ἐμμανουήλ» βρίσκεται πλέον ἀνάμεσά μας καί ἡ μακραίωνη ἀναζήτηση ἔχει τελειώσει χάρη στήν Ἀγάπη Του.

Σήμερα μέσα στόν λειτουργικό χρόνο καί τή λατρεία τῆς Ἐκκλησίας μας βιώνουμε καί πάλι τήν ἐνανθρώπηση τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, καί ὕστερα ἀπό τόσους αἰῶνες εὐαγγελισμοῦ καί Χριστιανικοῦ κηρύγματος, εἴμαστε ὅσο συγχυσμένοι ἦταν καί οἱ ἄνθρωποι πρίν τή γέννηση τοῦ Χριστοῦ, οἱ ὁποῖοι εἶχαν χάσει τήν πίστη σ' αὐτά πού εἶχαν θεοποιήσει καί λατρέψει καί δέν ἤξεραν τί ἄλλο νά ἀναζητήσουν καί ποῦ νά στραφοῦν.

Ἐμεῖς δέν χρειάζεται νά ἀναζητήσουμε κάτι ἄλλο. Μόνον ὁ ἀληθινός Θεός πού ἔγινε ἄνθρωπος, ἕνας ἀπό ἐμᾶς, κοντινός φιλικός καί ἀγαπητός μας, μπορεῖ νά διαλύσει τή σύγχυση καί νά διώξει τή ζάλη, τήν ἀπόγνωση καί τήν ἀβεβαιότητα τῆς σημερινῆς ἀνθρώπινης κατάστασης.

Ἄς τόν πλησιάσουμε, λοιπόν, μέ ἐμπιστοσύνη καί ἀγάπη, ἀφοῦ πρῶτος Ἐκεῖνος μᾶς ἐμπιστεύθηκε καί μᾶς ἀγάπησε.

Ἄς τόν πλησιάσουμε μέ τήν ἐπίγνωση ὅτι δέν ἔμεινε ἀπόμακρος καί ἀποξενωμένος, ἄσχετος μέ τά προβλήματα καί τά ἐπίγεια βάσανα, ἀλλά βρίσκεται δίπλα μας, μαζί μας στήν σκληρή μας καθημερινότητα.

Ὁ Χριστός εἰσχώρησε στήν ἀνθρώπινη ἱστορία, ἀναδέχθηκε ὅλο τό βάρος τῆς ἀστοχίας μας, ὅλο τόν πόνο καί τό θάνατο καί τά νίκησε.

Ποῦ ἀλλοῦ, λοιπόν, θά στραφοῦμε;

Ἐκεῖνος εἶναι ἡ ὁδός, ἡ ἀλήθεια καί ἡ ζωή!

«***Εὐφραίνεσθε δίκαιοι· οὐρανοὶ ἀγαλλιάσθε· σκιρτήσατε τὰ ὄρη Χριστοῦ γεννηθέντος***».

Ἐγκάρδια εὔχομαι σέ ὅλους σας χρόνια πολλά εὐλογημένα καί εὐφρόσυνα, τό νέον ἔτος 2023 νά τό διέλθουμε ἐν ὑγείᾳ καλλιεργώντας πρός κάθε κατεύθυνση τήν ἐν Χριστῷ ἀγάπῃ, ἑνότητα καί συνεργασία γιά τό κοινό καλό.

Μετά πατρικῶν εὐχῶν καί ἀγάπης

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΘΗΒΩΝ, ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΥΛΙΔΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ